

LBRIS

We know

books

Ileana Vlădușel

*Lumina
din ochii ei*

SIONO
EDITURA
București, 2026

CUPRINS

Lumina din ochii ei	7
Eu sunt femeie	9
Ele	11
Femeia altar	13
ești frumoasă	14
Dragă mamă	15
Femeia, o veșnică Ană	18
Femeia-mamă	20
Femeia care a uitat să plângă	21
Acea femeie era mama	22
Ea	23
fărâme de frumusețe	24
Iubirea ei	28
femeia care nu a fost iubită	29
Femeia uitată	30
Femeia rugăciune	31
Femeia casă	32
Ea scrie	33
Femeie în iarnă	34
femeie zâmbind	35
Eu și atât	36
Femeie plângând în fereastră	37
Rămase în suflet	38
Ninsorile de ieri	39
Femeia	40
Îndrăgostită	41
Balada femeii închise în piatră	42
Grădina cu flori a mamei	44
Cântec pentru mama	46
poem pentru mama	47
Cântec pentru cei care au fost	48

Noapte bună, mamă!	50
Astăzi, dragă Femeie,	51
toate sunt pentru tine!	51
Femeia aceasta	52
Femeia de lut	53
Mamei	54
Umbra mamei la mine în suflet	56
fără răspuns	57
așa de frumoasă	58
Ochii albaștri ai mamei	59
Urma mamei pe pământ	60
Poveștii să-i rămână Ea	62
Femei	63
Mama-i numai una	64
Numele ei este Mama	66
Dor de mama	67
Era frumoasă mama	68
Azi	71
Bunica	72
Câmp cu flori într-o ulcea	75
Și se cutremură cărarea	76
Trec zilele și tainice și clare	78
Cumpăr	79
Singurul drum	80
Când mamele devin rugăciune	81
O casă în inimă	83
Elena	86
Despre cei care nu mai sunt	88
Femeie	89
Unde se duc mamele când pleacă?	90
Casa din inima mea	93
Trecea pe-un drum	95
Mama	97
Târziu	98
Femeie stea	99

ea pleacă	100
Eu	101
Uitată	102
Pe unde ninge acum, nu mai trece nimeni	104
Elegia absenței	106
Prima poezie	107
Elegie pentru casa	108
cu acoperiș de șindrilă	108
cronica unei ierni eterne	109
Femeia din prag	111
Drumul spre mama	112
Litere de dor	113
Despre frumusețe	115
Fereastra	116
Amintire în lut	117
Ea era lumea	119
Sub cumpăna fântânii	122
Verile din amintiri	123
În fiecare mamă	124
Mama	125
Și dacă mă voi întoarce vreodată	126
Timpul mamei nu e-n lume	127
Poteci de dor	128
Ipostazele feminității	130
Duminica e o urmă a mamei	131
Mamele și când pleacă rămân	132
Bunica mea	134
Sertarul cu nasturi	135
Întoarcerea	136
zâmbetul mamei	139
Casa de chirpici care mă ține minte	140
Toate acele femei zidite în visurile altora	142
Balada celei care plânge	145
Cântec pentru cele care au fost uitate	148
Nu întreba cine e	151

Mamă, tu n-ai murit!	153
Zbor peste albastrul din mine	155
Eu, cea de azi	157
Mamele noastre din cer	159
Cântec la lăsarea nopții	161
Amintiri cu mama în amurg	163
Felul mamei de a fi	165
Rugăciune pentru mama	170
În vis sunt iar copilul cel firav	172
Despre frumusețe	174
Frumusețe	176
Mușcata	179
O cameră micuță	182
Lacrima unei mame	184
Psalmul femeii care ținea clipa	185
în căușul palmei	185
Psalmul celei care scrie	187
Crăciunul mamelor plecate	189
Despre voi, femeile lumii!	192
Copilăria mea, ramură de cireș	194
înflorind veșnicia	194
Amintire cu o casă care nu vrea să moară	196
Scrisoare de dragoste	198
pentru o mamă plecată	198

Lumina din ochii ei

Lumina din ochii ei
e felinarul din ultima noapte
și zorii din prima zi,
e pod peste apă și ecou în piatră,
e tot ce știu
despre a iubi.

Lumina din ochii mamei
E o pădure în care frunza nu moare,
e un nor care plouă doar spre înăuntru,
e un timp care se naște
în fiecare clipă.

Când ochii ei se închid,
lumina rămâne
așa cum rămâne mirosul pâinii
după ce focul s-a stins.

Lumina din ochii mamei
nu este lumină,
e o formă a iubirii
care nu are umbră.

În lumina aceea
dorm zorii copilăriei mele.
O port în mine
ca pe o icoană mică lipită de inimă.
Ea îmi arată drumul,

LBRIS

Lumina din ochii ei

We know

books

îmi șterge lacrima
și mă cheamă tăcut,
să nu mă pierd de mine.

Eu sunt femeie

Eu sunt femeie
un trup prin care trece timpul
învățându-l să fie viu,
o inimă în care durerea
se face încet
înțelegere.

Am mâinile pline
de absențe
și totuși pot ține
o pasăre
fără să-i frâng zborul.
În mine inima nu bate,
ci gândește.

Și fiecare bătaie
e o pasăre care învață
forma aerului.

Eu sunt femeie
și fiecare rană a mea
a învățat să cânte încet,
ca să nu sperie copilul din mine.

Eu sunt femeie
o toamnă care știe să nască primăveri,
o mare care nu se laudă cu furtunile ei,
o cruce de carne care merge înainte.

Dacă mă atingi,
nu mă atingi pe mine,
atingi ideea de mers,
ideea de rană,

ideea de mamă.
Eu sunt femeie
un alfabet de carne
în care lumea
învață să se citească.

Ele

Ele nu vin.
Ele se așază.
În case,
în răni,
în suflete.
Trec
și lucrurile învață să fie blânde.
Au mâini făcute din așteptare
și ochi în care încape
toată iarna altora.
În ele locuiesc
copii care nu dorm,
mame care nu pleacă,
femei care așteaptă
fără să mai știe ce.
Ele nu se apără.
Ele rămân.
Și din această rămânere
se naște
o formă de lumină
pe care lumea o folosește
uitând să mulțumească.
Când privesc,
se face adăpost.
Când tac,
învață sufletul să se roage.
Ele nu poartă nume.
Poartă vieți.

Și din fiecare pas al lor
se naște
o inimă.

Ele nu cer nimic,
dar primăvara se sprijină
de respirația lor.

Sub pleoape moi
lumea își ține inima
ca pe un copil.
Ele stau. Atât.
Și pământul se teme
să nu le piardă.

Femeia altar

femeia
nu e cuvânt,
ci o tăcere în care
se odihnește
Dumnezeu.
e altarul
unde viața se-nchină
cu fruntea în lumină,
și durerea
devine început.
în ea
cerul capătă
formă de inimă.

ești frumoasă

ești frumoasă
în felul în care nu spui nimic
când ai atâtea de spus.
ești frumoasă
când ți-e teamă
și totuși alegi să rămâi.
ești frumoasă
într-o lume
care ți-a cerut mereu
să fii altcineva.
Ești frumoasă
ca o duminică dimineța
când toată casa miroase a lapte cald.
Ești frumoasă
când îți porți sufletul
ca pe un șal uitat pe un scaun
și crezi că nimeni nu-l vede.
Ești frumoasă
în tăcerile lungi
care miros a iarbă și a cer,
în pașii tăi de copil
care nu mai e copil,
dar nu știe când a crescut.
Ești frumoasă
și asta e o întâmplare,
ca atunci când ninge
și ne mirăm
de parcă n-ar fi nins niciodată.

Dragă mamă

Dragă mamă,
îți scriu din locul în care
încă mai sunt copil,
deși mâinile mele
au învățat între timp
să poarte greutate.
Îți scriu din zilele mele obișnuite,
unde nimeni nu vede
cât de des mi-e dor
și cât de rar știu
să-l spun.

Tu apari mereu
în lucrurile mărunte
în pâinea care se rupe caldă,
în geamul aburit,
în felul în care aștept
să treacă durerea.

Mi-ai dat viață
ca pe o lumină
și m-ai învățat
să nu mă tem de întuneric,
ci să-l străbat.

Dragă mamă,
dacă aș putea să-ți întorc
toate nopțile nedormite,
ți le-aș face poduri
peste care să treci mai ușor.